

Українська державна система управління по суті залишилася радянською, і вона не в змозі ефективно функціонувати в умовах ринкової економіки. Корупція, яка стала своєрідним ринковим механізмом, робить його більш гнучким.

Слід зазначити, що більшість законодавчих ініціатив у сфері антикорупційної політики спрямовані на посилення відповідальності осіб за вчинення корупційних діянь, що безпосередньо впливає на зростання корупції: підвищується рівень відповідальності – підвищується рівень ризику притягнення до відповідальності – зростання корупції. Але такі заходи впливають на наслідки корупції, а не на їх причини. Докорінно змінити ситуацію можна лише шляхом усунення корупційних можливостей у чинному українському законодавстві, яке містить багато прогалин, можливостей «обійти» тієї чи іншої норми, ряд колізійних норм.

Проблем протидії корупції в українському суспільстві достатньо, і питання щодо їх подолання та посилення тиску на корупційну складову стає все більш актуальнішим й необхідним для України.

Список бібліографічних посилань:

1. Корупція в Україні: причини поширення та механізми протидії/С. В. Дрьомов, Ю. Г. Кальниш, Д. Б. Клименко ті ін.; за ред. Ю. Г. Кальниша. Київ: Пріоритети, 2010. 88 с. URL: <http://sd.net.ua/2012/03/08/korupsiya-v-ukrayini-vstup.html> (дата звернення: 30.10.2021).
2. Україна залишилася в другій сотні індексу сприйняття корупції – Transparency International // Радіо Свобода: офіц. сайт. URL: <http://www.radiosvoboda.org/a/news/28256274.html> (дата звернення: 30.10.2021).

Рудницька К.С.

здобувач вищої освіти 4 курсу ННІП ПФПНП Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Анісімов Д.О.

викладач кафедри спеціальної фізичної підготовки

Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

НАПРЯМИ ПОДОЛАННЯ КОРУПЦІЇ В СФЕРІ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ В КОНТЕКСТІ ПРОТИДІЇ ОРГАНІЗОВАНОЇ ЗЛОЧИННОСТІ

Варто почати з того, що організаційна і політична нестабільність у результаті постійних змін структури виконавчої влади України з моменту проголошення незалежності, підрив престижу державної служби в процесі боротьби з бюрократією і номенклатурою, скорочення реальної оплати праці значної частини державних службовців, ослаблення державного контролю за чиновницьким апаратом у поєднанні з різким збільшенням у ході економічних реформ можливостей для їх особистого збагачення призвели до падіння

дисципліни в державному апараті, масового відпливу кваліфікованих кадрів з державної служби в комерційні структури, системній корупції. Ці та деякі інші обставини зробили значну частину апарату виконавчої влади малоефективною для реалізації важливих завдань, пов'язаних з регулюванням складних економічних процесів у державі й проведенням суспільних реформ.

Зазначимо, що запобігання та боротьба з корупцією, в тому числі у сфері державної служби, на сьогодні є одним з пріоритетів державної антикорупційної політики в Україні [1, с.76].

Протиправний бізнес у більшості випадків має організований характер, і для забезпечення безпеки функціонування, а також для максимізації прибутку практично завжди використовуються корупційні махінації в органах державної влади. Симбіоз економічної (нерідко олігархічної) і корупційної злочинності в українських умовах відбувається завдяки підтримці верхівки влади. Про масштаби і небезпеку корупції протягом останніх років свідчать висловлювання вищих посадових осіб держави. Тотальне поширення корупції, зумовлює проблему боротьби з організованою злочинністю. [1, с.77]

Важливим уваги є те, що явища, пов'язані з корупцією в системі державної служби, є практично в кожній державі, але це не означає що корупція всюди і завжди однакова. Причини її появи і поширення в системах державної служби різних країн досить різноманітні, і через це спроби розробити деякі універсальні державно-правові, в тому числі адміністративно-правові засоби попередження і запобігання корупції є малореальним. У розвинутих державах боротьба з корупцією здебільшого здійснюється за допомогою різноманітних державо-правових засобів.

Використання і врахування іноземного досвіду в справі попередження і запобігання корупції в системі державної служби в нашій країні зумовлено, як було зазначено, універсальністю функціонування основних законів чиновницького апарату.

В зв'язку з цим необхідні умови для формування чесного, компетентного і дисциплінованого апарату державного управління в будь-якому суспільстві включають такі елементи: дотримання принципу відбору і просування кадрів на основі об'єктивної оцінки їх професійної придатності, стабільність правових норм, які регламентують відносини, пов'язані з просуванням державного службовця по службі, його матеріальних і моральних винагород за результатами виконання службових обов'язків (ці складові проходження державної служби дають службовцям можливість планувати кар'єру, підвищувати свою кваліфікацію, а також створювати позитивний імідж як для себе особисто, так і для державної служби в цілому); забезпечення державним службовцям оплати праці й набору соціальних пільг, що достатньою мірою стимулюють добросовісний труд і гарантують високий престиж соціального становища державного службовця після своєї відставки; системи державного контролю за діями державних службовців, здатну запобігати всім можливим порушенням з їхнього боку [2, с.89].

На практиці корупція у сфері державної служби розглядається у аспектах: торгівля своїм впливом. Відзначається, зокрема, прийняттям подарунків в обмін на використання своєї посади заради виконання якихось дій; вимагання. Відбувається, коли державні службовці вимагають суми грошей, які вони не повинні вимагати; конфлікт інтересів. Може бути кримінальним правопорушенням, якщо державні службовці мають зацікавленість, як правило, фінансову, у компаніях, якими вони управляють, наглядають, або доглядають та з якими їхній департамент має контракти або бере фінансову участь в акціонерному капіталі. [2, с. 91]

Протидія корупції в державних органах можлива за наступних умов: підвищення рівня заробітної плати для всіх державних службовців; реформування процесу відбору на державну службу; створення в антикорупційних органах департаменту незалежного контролю за державними службовцями; переведення більшості державних послуг в електронний режим з відображенням операцій в реєстрах.

У висновках варто сказати, що ефективна боротьба з корупційними проявами не можлива в результаті разових і короткочасних акцій будь-якого ступеня активності та суворості на будь-якому рівні, а потребує довгострокових соціально-економічних, політичних і правових перетворень. Ця діяльність повинна базуватися на поєднанні профілактичних і репресивних заходів. Пріоритетна роль має надаватися профілактичним заходам на загальнодержавному рівні. Важливим кроком, який значною мірою полегшить попередження і запобігання корупції у сфері державної служби, на наш погляд, буде прийняття законів «Про правила професійної етики на публічній службі та запобігання конфлікту інтересів».

Список використаних джерел:

3. Бусол О. Ю. Протидія корупційній злочинності у контексті сучасної антикорупційної стратегії : дис. д-ра юрид. наук : 12.00.08 / Бусол Олена Юріївна. Київ, 2015. 480 с.

4. Береза О. Д. Державна антикорупційна політика: сутність та особливості реалізації в постіндустріальному суспільстві : дис. канд. наук із держ. управ. ; Національна академія державного управління при Президентові України. Київ, 2016. 218 с.